

maaske de allerfleste, af de Elever, som findes paa Tegnekursuset, ere Lærere, og at det derfor ogsaa nok er i sin Orden, at Tilskuddet fra Statens Side til Lærernes Uddannelse er en Enhed. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der er et Hensyn, som skal tages, for at være retfærdig ved Fordelingen, nemlig Hensynet til, at en Lærer, som har haft Understøttelse et Aar, ikke straks faar det igen, undtagen under særlige Forhold, idet man maa sørge for, at det kan komme alle til gode, der fortjene at komme i Betragtning. Derfor maa der nødvendigvis være en Sammenhæng imellem det, men jeg tror at turde sige, at om end Professor Olrik har med det at gøre, er Sammenhængen ikke den, at Forstanderen for Tegnekursuset bliver reduceret til en almindelig Lærer. Det kan være muligt, at Professor Olrik har været uheldig i sin Indberetning, saa at det kan se saaledes ud, men i Virkeligheden er Sammenhængen den, at Forstanderen for Tegnekursuset indtager en meget selvstændig Stilling, og jeg mener ogsaa, at det er rigtigt, at han gør det, fordi han er Fagmanden. Det ærede Medlem talte om, at naar en Lærerinde indgav et Andragende — han nævnedé et Eksempel — saa skal det gaa en lang Vej frem og tilbage, hvis det ellers kommer tidsnok. Jeg vil da gøre opmærksom paa, at i alt Fald nu følge vi i Ministeriet den Praksis, at naar vi af Andragendet se, at det haster, forlange vi at faa Erklæringen saa hurtigt, at vi kunne svare i rette Tid. Jeg tror ikke, at Tilfældet, om det end teoretisk kan, befrygtes, praktisk foreligger. Med Hensyn til Realskolerne skal jeg sige, hvad jeg sagde forleden, at Sagen skal blive tagen under Overvejelse saa hurtigt som muligt. Jeg har ment, at det var bedst at vente og se, hvorledes det gaar med Skoleloven. Det følger af sig selv, at naar Skoleloven ikke bliver vedtagen, er den Sag afgjort, og saa maa vi tage fat paa det andet Spørgsmaal og se, hvorledes vi skulle stille os til det. — Over for det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) skal jeg sige, at jeg ganske kan tiltræde, hvad han udtalte om Tilskud til ny Kirker, at den Omstændighed, at en Kommune vil støtte en ny Kirke, burde ikke være en

Hindring for, at Staten ogsaa kan gøre det. Men derom ere Meningerne imidlertid delte. Det glædede mig at høre det ærede Medlems Udtalelse, som jeg ganske kan tiltræde. Hvad derimod angaar hans Udtalelse om det Finsenske Lysinstitut, vil jeg først sige, at man kan jo nok sige, at Bevillingen er en Gave og ikke et Statslaan. Naar Bevillingen dog er opstillet i den Form, som den er, er det, fordi denne Form dog har den Betydning, at hvis Lysinstituttet nogen Sinde skulde ophøre at eksistere, har Staten Sikkerhed for sine Penge derved, at den har Prioritet i Ejendommen. Derimod hvis den var givet som en Gave, saa vilde den private Bestyrelse, som staar for Anstalten, have de Penge til sin Raadighed lige saa vel som alt, hvad den kunde faa ind ved egen Hjælp. Naar det ærede Medlem saa talte om, at vi levede i Tider, hvor man ikke sparede saaledes paa Statskassens Midler som tidligere — det var jo Meningen, selv om det ikke var de Ord —, saa kan jeg ganske give ham Ret. Jeg tror ogsaa, man maa være lidt varsom over for Statskassens Udgifter, men desværre er der saa uendelig mange Krav, som stilles. Jeg maa her have Lov til at sige, at det, der fremkommer paa Rigsdagen, er ikke alt, hvad der forlanges af Ministeriet, thi skulde vi uden videre gaa ind paa at efterkomme alle Forlangender, der i saa Henseende stilles til Ministeriet, vilde det blive en endnu større Aareladning af Statskassen, end der allerede nu finder Sted. Her ved dette Punkt maa jeg maaske i denne Sammenhæng gøre den Bemærkning, at der var to Veje at gaa, den ene var den at oprette et Statshospital for Lupussyge. Det har der ogsaa været Stemmer, der have udtalt sig for. Naar Regeringen ikke har valgt den Vej, er det, fordi man var enig med sig selv om, at det vilde være langt, langt dyrere end det, her er Tale om. Her er Forholdet dette, at der af private Mænd er ofret meget betydeligt paa denne Sag, og der offres sikkert ogsaa nu betydeligt af private Midler paa Sagen, selv om Instituttet faar denne Støtte fra Statskassen, og det hele vil rimeligvis kunne drives betydeligt billigere, end naar det blev et Statshospital. Derfor har man valgt denne